DOMSTOLENS DOM
13. december 1991 *

I sag C-69/90,

Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved Ricardo Gosalbo Bono og Enrico Vesco, Kommissionens Juridiske Tjeneste, som befuldmægtigede, og med valgt adresse i Luxembourg hos Roberto Hayder, Kommissionens Juridiske Tjeneste, Centre Wagner, Kirchberg,

sagsøger,

mod

Den Italienske Republik ved professor Luigi Ferrari Bravo, chef for Servizio del contenzioso diplomatico, Udenrigsministeriet, som befuldmægtiget, bistået af avvocato dello Stato Ivo M. Braguglia, og med valgt adresse i Luxembourg på Den Italienske Ambassade, 5, rue Marie-Adélaïde,

sagsøgt,

hvori der er nedlagt påstand om, at det fastslås, at Den Italienske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Rådets direktiv 87/53/EØF af 15. december 1986 om ændring af direktiv 83/643/EØF om forenkling af fysisk kontrol og administrative formaliteter i forbindelse med godstransport mellem medlemsstaterne (EFT 1987 L 24, s. 33) og sine forpligtelser i henhold til EØF-Traktaten, idet den ikke har givet meddelelse om de ved lov eller administrativt fastsatte bestemmelser, hvorved den mener at have opfyldt sine forpligtelser efter direktiv 87/53, eller idet den ikke har truffet de nødvendige foranstaltninger til at efterkomme direktivet,

har

* Processprog: italiensk.

DOMSTOLEN

sammensat af præsidenten, O. Due, afdelingsformændene Sir Gordon Slynn, R. Joliet, F. A. Schockweiler og P. J. G. Kapteyn samt dommerne G. F. Mancini, C. N. Kakouris, G. C. Rodríguez Iglesias og M. Díez de Velasco,

generaladvokat: W. Van Gerven
justitssekretær: ekspeditionssekretær H. A. Rühl,

på grundlag af retsmøderapporten,

efter at parterne har afgivet mundtlige indlæg i retsmødet den 9. juli 1991,

og efter at generaladvokaten har fremsat forslag til afgørelse den 19. september 1991,

afsagt følgende

Dom

1 Ved stævning, indleveret til Domstolens Justitskontor den 16. marts 1990, har Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber i medfør af EØF-Traktatens artikel 169 anlagt sag med påstand om, at det fastslås, at Den Italienske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Rådets direktiv 87/53/EØF af 15. december 1986 om ændring af direktiv 83/643/EØF om forenkling af fysisk kontrol og administrative formaliteter i forbindelse med godstransport mellem medlemsstaterne (EFT 1987 L 24, s. 33) og sine forpligtelser i henhold til Traktaten, idet den ikke har givet meddelelse om de ved lov eller administrativt fastsatte bestemmelser, hvorved den mener at have opfyldt sine forpligtelser efter direktiv 87/53, eller idet den ikke har truffet de nødvendige foranstaltninger til at efterkomme direktivet.

2 Ved direktiv 87/53 blev der indsat to yderligere stykker i artikel 2 i Rådets direktiv 83/643 af 1. december 1983 (EFT L 359, s. 8). Der blev endvidere indført be-

stemmelse om en ændret affattelse af sidstnævnte direktivs artikel 4, 5, 6, 7 og 8, og en ny artikel 6a, en ny artikel 7a og en ny artikel 8a blev indsat i direktivet.

3 I henhold til artikel 2 i direktiv 87/53 skulle medlemsstaterne efter høring af Kommissionen sætte de nødvendige ved lov eller administrativt fastsatte bestemmelser i kraft for senest den 1. juli 1987 at efterkomme direktivet, ligesom medlemsstaterne skulle give Kommissionen meddelelse om indholdet af de bestemmelser, der blev vedtaget med henblik på at gennemføre direktivet.

4 Da den italienske regering ikke gav Kommissionen nogen meddelelse vedrørende gennemførelsesforanstaltninger til direktiv 87/53, indledte Kommissionen over for Den Italienske Republik proceduren i henhold til Traktatens artikel 169.

5 Vedrørende sagens faktiske omstændigheder, retsforhandlingernes forløb samt parternes anbringender og argumenter henvises i øvrigt til retsmøderapporten. Disse omstændigheder omtales derfor kun i det følgende i det omfang, det er nødvendigt for forståelsen af Domstolens argumentation.

6 Den italienske regering har erkendt, at den ikke inden for den fastsatte frist har gennemført artikel 7a, der blev indsat i direktiv 83/643 ved direktiv 87/53.

7 Det må derfor fastslås, at Den Italienske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til direktiv 87/53, idet den ikke har truffet de nødvendige foranstaltninger til at efterkomme artikel 7a, der blev indsat i direktiv 83/643 ved direktiv 87/53.

8 Hvad derimod angår de øvrige bestemmelser i direktiv 87/53, har den italienske regering gjort gældende, at Kommissionens påstand savner grundlag.

9 Til støtte herfor har den italienske regering anført, at selv om disse bestemmelser opstiller en række forpligtelser for medlemsstaterne, forudsætter en opfyldelse af disse ikke en indførelse i national ret af særlige gennemførelsesforanstaltninger. Med undtagelse af bestemmelsen om indsættelsen af artikel 7a i direktiv 83/643 foreskriver bestemmelserne i direktiv 87/53 alene en »bestemt optræden«, som medlemsstaternes myndigheder skal iagttage med henblik på at forenkle kontrollen og formaliteterne i forbindelse med godstransport inden for Fællesskabet, og det er kun i konkrete situationer, at Kommissionen kan kontrollere, om der sker en overholdelse af denne forpligtelse til at optræde på en bestemt måde.

10 Det således af den italienske regering til støtte for sine påstande anførte kan ikke lægges til grund.

11 Det er herved ufornødent at undersøge, hvorvidt gennemførelsen af direktiv 87/53 forudsatte, at den italienske regering traf særlige nationale gennemførelsesforanstaltninger, for så vidt angår samtlige bestemmelser i direktivet, bortset fra bestemmelsen om indsættelsen af artikel 7a i direktiv 83/643, idet det blot bemærkes, at Den Italienske Republik i sagen ikke har givet Kommissionen nogen meddelelse overhovedet vedrørende anvendelsen af de pågældende bestemmelser i direktiv 87/53.

12 En sådan forpligtelse til at give meddelelse påhviler i henhold til artikel 2 i direktiv 87/53 enhver medlemsstat.

13 Artikel 2 opstiller en forpligtelse for medlemsstaterne til inden for den fastsatte frist at give Kommissionen enhver form for oplysning vedrørende de foranstaltninger, de har truffet med henblik på at efterkomme direktiv 87/53, eller i givet fald vedrørende de bestående bestemmelser i national ret, som må antages allerede at give en sikkerhed for en fuldstændig anvendelse af direktivet.

14 Denne forpligtelse til at give meddelelse indebærer bl.a., for det tilfælde, at en medlemsstat er af den opfattelse, at nogle bestemmelser i direktiv 87/53 ikke fra dens side forudsætter en indførelse i national ret af gennemførelsesforanstaltninger, at medlemsstaten skal give Kommissionen meddelelse om begrundelsen herfor inden udløbet af fristen for at gennemføre direktivet, således at Kommissionen kan gøre sine synspunkter om dette spørgsmål gældende.

15 I henhold til Traktatens artikel 5 skal medlemsstaterne således træffe alle almindelige eller særlige foranstaltninger, som er egnede til at sikre opfyldelsen af de forpligtelser, som følger af fællesskabsretten, ligesom medlemsstaterne skal lette Fællesskabet gennemførelsen af dets opgaver. Medlemsstaterne er herved forpligtet til at samarbejde loyalt med Kommissionen med henblik på at gøre det muligt for denne at drage omsorg for fællesskabsrettens gennemførelse, jf. Traktatens artikel 155.

16 Det må følgelig fastslås, at Den Italienske Republik endvidere har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til direktiv 87/53 ved at undlade at give Kommissionen nogen form for meddelelse vedrørende gennemførelsen af de bestemmelser, bortset fra artikel 7a, der blev indsat i direktiv 83/643 ved direktiv 87/53.

Sagens omkostninger

17 I henhold til procesreglementets artikel 69, stk. 2, pålægges det den tabende part at betale sagens omkostninger. Den Italienske Republik har tabt sagen og bør derfor dømmes til at betale sagens omkostninger.

På grundlag af disse præmisser

udtaler og bestemmer

DOMSTOLEN

1) Den Italienske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Rådets direktiv 87/53/EØF af 15. december 1986 om ændring af direktiv 83/643/EØF om forenkling af fysisk kontrol og administrative formaliteter i forbindelse med godstransport mellem medlemsstaterne,

   a) idet den ikke har truffet de nødvendige foranstaltninger til at efterkomme artikel 7a i Rådets direktiv 83/643/EØF af 1. december 1983, som ændret ved direktiv 87/53/EØF, og

   b) idet den ikke har givet Kommissionen nogen meddelelse vedrørende gennemførelsen af de øvrige bestemmelser, der blev indsat i direktiv 83/643/EØF ved direktiv 87/53/EØF.

2) Den Italienske Republik betaler sagens omkostninger.

Due Slynn Joliet Schockweiler

Mancini Kakouris Rodríguez Iglesias Díez de Velasco

Afsagt i offentligt retsmøde i Luxembourg den 13. december 1991.

J.-G. Giraud
Justitssekretær

O. Due
Præsident